

души није у реду, значи, непријатељу отворен приступ нашој души и треба се кајати пред Богом и преклињати за опроштај и помоћ. Треба тражити разлоге за то. Понекад то бива (ако и нема гнева) због превелике уплахирено-

Господа.

Пази на себе. Чувај мир, мири се што пре; чешће (а по заповести се захтева увек) призивај име Господа Исуса Христа, иззивај пред Господом своја сагрешења и тугу, поступај по савести и осећа-

А ово је тајна хришћанства да мислена сила Христовог Божанства или Божанска благодат улази у душе које се крштавају, ради вере, а не због добрих дела и производи у њима такву измену да они више немају љубави ни према богатству, ни према слави, ни према задовољствима показујући им да ако су их раније волели то нису чинили сами по себи, већ по обмани и дејству ђавола. Није могуће да у исте ове душе које бивају поробљене овим страстима после Крштења поново уђе благодат Божија на други начин осим посредством истинског покајања, чисте и срдачне исповести, многих суза и уздаха из дубине душе. Све ово поново враћа благодат Божију у душе из којих се она удаљила, као што каже и свети Григорије Ниски: „Суза која је канула једнака је купељи и болни уздах враћа благодат која се удаљила на неко време.“ Тада зли и нечисти демони који производе у душама ову бесмислену и бесловесну љубав према овим трима страстима увлаче душе у њу и у њој држе не могући да истрпе мислену благодат Светог Духа, која се опет даје душама кроз тајну покајања, беже, и хришћанин на делу спознаје слободу, коју дарује Христос Господ онима који Му прибегавају и траже од Њега помоћ и не престају више да благодаре свом Спаситељу, Који је изволео да и на њему испуни Своје обећање: *Ако вас, дакле, Син ослободи, заиста ћете бити слободни.* (Јн. 8, 36). И још: *Боже сачувај, да се чим другим хвалим осим кршћом Господа нашега Исуса Христа, којим се мени разије свијет и ја свијету* (Гал. 6, 14). Рекавши: имже мње мир распјасја, апостол показује да Господ није дошао, да није постао човек и да није принео Себе на жртву за нас и да није изволео да тако устроји да се свако ко верује у Њега испуњавајући се освећењем кроз прихватање благодати Његове ослобађа од окова света, нико их се никада и не би ослободио, тј. не би се ослободио ове три страсти – јер су оне окови света – и сви би гинули, јер другог пута ка спасењу нема и не може бити.

ирейодобни Симеон Нови Богослов

сти, везаности за свет, због дугих светских разговора, због осуђивања ближњих. Добра и пажљива молитва која излази из срца јесте пут у Царство Божије, које је у вама. Ако нема такве молитве значи да смо нечим прогневили

ћеш се добро и спасићеш се. Без муке нема науке. Труди се по Богу и спасићеш се. Биће ти добро и овде и после смрти ћеш ући у вечно блаженство.

Моли се за мене.

Отац који те воли

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДВАДЕСТ СЕДМА НЕДЕЉА ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ

св. пророк Авдија, св. муч. Варлам,

ирей. Варлаам и Јоасаф царевих, свешт. муч. Филарей (Дроздов)

Лк. 13, 10 - 17, зч. 71; Еф. 6, 10 - 17, зач. 233.

митрополит Иларион (Алфеев)

ИСЦЕЉЕЊЕ ЗГРЧЕНЕ ЖЕНЕ

Жена која није могла да се исправи за 18 година била је исцељена божанском силом Господа Спаситеља. Овај случај који је испричао свети Јеванђелист Лука говори нам о чудесном исцељењу које се догађа са сваком човеком који на свом животном путу сусретне Христа.

Животи многих од нас се обликују тако да се ми са годинама постепено грчимо под тежином терета који је натоварен на нас. Ово може бити терет земаљских брига, снажних утисака, нерешених проблема; ово може да буде крст на нашим плећима, болест која нас је суглила, искушења која су нам пала у удео; могу да буду и греси са којима намамо снаге да се носимо. Под тежином свега овога ми се грчимо.

Понекад нам се чини да на свету не постоји ништа више осим те тешке ситуације у којој се налазимо. Згрчена жена је, све док је Господ није исцелио видела само комадић земље који јој се налазио под ногама. Исто тако и ми, често нисмо способни да видимо оно што

је изнад нас, или чак ни то што је на истом нивоу са нама, већ видимо само оно што нам се налази под ногама.

Пригнувши се земљи, ми не видимо небо. Будући погружени у свакодневне бриге и послове, заборављамо да осим тога ситног комада земље који нам је пао у удео, постоји још нешто бесконачно веће и лепше: читави свет са морем и копном, небо са небеским светилима и звездама и на крају Царство Небеско, у које смо сви ми призвани, јер је свакоме од нас припремљена посебна обитељ у њему.

Долазећи у Цркву, имамо могућност да се дотакнемо ове више реалности у свом сопственом животном искуству. Црква нам помаже да се духовно исправимо, да заборавимо на земљу, да се сетимо неба, да се ослободимо материјалног и овдашњег и приопштимо се духовном и “тамошњем”.

Исцељујући згрчену жену, Господ показује шта очекује од свакога од нас, а очекује да станемо пред Њега у пуном узрасту, да уз-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

растемо, како говори апостол Павле, „у меру раста пуноће Христове“ (Еф. 4: 13), да се исправимо, да раширимо крила, да удахнемо пуним плућима. Господ жели да се сетимо свога узвишеног и небеског призивања – да будемо деца Божија, житељи небескога града, горњег Јерусалима.

Често се верујући људи грче под теретом сопствених грехова. А дешава се и да се нагну ка земљи под бременим покајања за учињене грехе. Раскајање које осећају за учињене грехе не да им снаге да се исправе, на надахњује их на подвиг моралног усавршавања, на испуњавање Божијих заповести, на активно делање добрих дела, већ их само низвргава у још веће униције него пре него што су схватили своје грехе.

У оваквом „покајању“ крије се духовна грешка. Господ не жели да се ми грчимо под тежином осећања да се ми грчимо под теретом сопствене недостојности. Прилазимо Светој Чаше и исповедамо искрено и од свега срца веру у то да је Господ дошао „да грешнике спасе, од којих сам први ја“. Уколико немамо овакво осећање, не можемо се достојно причестити, и уколико макар једнога човека сматрамо горим од себе, то значи да још увек нисмо сазрели за сусрет са Христом. Али сматрајући себе грешним, видећи сав бездан зла који је у нама, не треба да од тога упадамо у униције и очајање. Треба да имамо на уму оно што говори свети Исак Сиријин, да ниједан људски грех, чак и најтежи, није изнад милосрђа Божјег. Па и сви

наши греси узети заједно, по речима преподобног Исака, дословно су као шака песка бачена у океан милосрђа Божјег, у коме се он раствара и нестаје без трага.

Црква нам даје могућност да се усресредимо не на себе, већ на Бога, да преорјентишемо пажњу са самих себе, са своје животне ситуације на Царство Небеско, коме се можемо присајединити. Без обзира на све наше грехове, на нашу неспособност да се уздигнемо до нивоа на коме треба да живи хришћанин, без обзира на то што смо неспособни да извршимо Христове заповести, које, како нам се чини, превазилазе наше људске снаге – без обзира на све то, ипак имамо могућност да се непрекидно духовно обнављамо, овде, у Цркви, кроз приопштење Тела и Крви Христове, кроз молитву, кроз богослужење.

Црква нам даје нове снаге за то, да духовно узрастамо, да усходимо „из силе у силу“, да се све више и више исправљамо, да све мање мислимо о земљи а све се више окрећемо ка небу. Што је човек ближе Богу, то више осећа своју греховност, али истовремено у њему узраста осећање близине Божије. И тада покајање постаје радост, као оздрављење након дуге болести, као исправљање након многогодишње ругобне згрчености.

Идимо заједно са Христом и једни са другима, правим путем, не заустављајући се ни на тренутак. Усходимо ка обитељима Царства Небеског, где има места за сваког од нас, уколико се само покажемо достојни Бога.

иџуман Никон (Воробјев)

О ДУХОВНОМ ЖИВОТУ

О духовном животу сматрам да нема потребе да ти пишем. Главно што се од тебе тражи јесте: свим силама се труди да сачуваш мир с укућанима, а ако се изнервираш у што пре моли за опроштај и сама опрости. Непријатељ ће се трудити да одузме мир, да ти не да да молиш за опроштај. А ти га не слушај. Бори се с њим, позивајући у помоћ Господа Исуса Христа, односно твојри Исусову молитву док не победиш љутњу, гнев или злопамћење. Не одступај од Господа док ти Он не опрости и док не да мир твојој души. Знак да ти је Господ опростио јесте мир у души. Дакле:

молитва није молитва иако је Господ и прима на почетку од оних који се тек уче молитви. Међутим, треба да се научите да се некад молите и без расејаности!

Ако се уздржиш од гнева и сачувај мир молитва ће бити добра, а ако будеш у нервози и немиру, нећеш моћи ни да се молиш. Молиштво изречене у гневу Господ не прима и таквог молитвеника предаје немилосрдним служителјима, односно демонима, који га с духовног пира, тј. од молитве и брачне трпезе истерују у таму разних празних, понекад прљавих помисли. И ово ће бити док се не смиримо и не почнемо да плаче-

Покајање је буна човека против себе самога. Ту буну подиже човек када осети непријатеља у себи самом. Докле год живи у самообмани да су сви његови непријатељи ван њега, докле се он не буну против себе. Али, када се једном отворе очи човеку, и он сагледа лопове и разбојнике унутра, у свом дому, тада он заборавља оне који му нападају дом споља и употребљава сву снагу да изгуре оне који су непозвано упали и засели унутра.

Покајање је почетак свих почетака у духовном животу. Духовни живот правилно почиње само она душа која почиње са покајањем.

Када се човек једном истински покаје, не треба да мисли о гресима учињеним, да не би опет згрешио.

---св. Владика Николај

труди се да се не љутиш и не гневиш, а ако си згрешила у томе моли опроштај од ближњих и од Господа. А затим се труди да слушај јутарње и вечерње молитве; ако се сама молиш немој да читаш мање од петнаест минута молитве које знаш, а затим молитву Исусову, али све читај са страхопоштовањем, са страхом Божјим и скрушеношћу срца. А расејана

мо пред Господом од свег срца и док не стекнемо душевни мир, јер је речено у миру (душевном) је место Божије. Где је немир – ту су непријатељ и тама, и душевна тежина, и остали почеци пакла.

Смирење поседује силу да сабира помисли и сећање на Бога, а немир, таштина и гордост расејавају помисли. Ако се помисли много расејавају, значи да нешто у